

11.6.2012

B7-0307/2012

ONTWERPRESOLUTIE

naar aanleiding van een verklaring van de vicevoorzitter van de Commissie / hoge vertegenwoordiger van de Unie voor buitenlandse zaken en veiligheidsbeleid

ingediend overeenkomstig artikel 110, lid 2, van het Reglement

over het uitbannen van genitale verminking bij vrouwen
(2012/2684(RSP))

**Ana Gomes, Véronique De Keyser, Sylvie Guillaume, Britta Thomsen,
Claude Moraes, Emine Bozkurt, Minodora Cliveti**
namens de S&D-Fractie

**Rebecca Harms, Isabelle Durant, Marije Cornelissen,
Raül Romeva i Rueda, Franziska Katharina Brantner, Nicole Kiil-Nielsen,
Ana Miranda, Ulrike Lunacek, Jean Lambert, Malika Benarab-Attou,
Barbara Lochbihler, Catherine Grèze**
namens de Verts/ALE-Fractie

**Mikael Gustafsson, Kartika Tamara Liotard, Inês Cristina Zuber,
Patrick Le Hyaric, Willy Meyer, Marie-Christine Vergiat, Jacky Hénin**
namens de GUE/NGL-Fractie

Renate Weber, Cecilia Wikström, Sophia in 't Veld, Antonia Parvanova,

**Edward McMillan-Scott, Sarah Ludford, Gesine Meissner,
Frédérique Ries, Izaskun Bilbao Barandica, Louis Michel**
namens de ALDE-Fractie

B7-0307/2012

**Resolutie van het Europees Parlement over het uitbannen van genitale verminking bij vrouwen
(2012/2684(RSP))**

Het Europees Parlement,

- gezien de verslagen in het kader van het VN-Verdrag inzake de uitbanning van alle vormen van discriminatie van vrouwen (CEDAW) en het bijbehorende Facultatief Protocol, en gezien het Verdrag tegen foltering en andere wrede, onmenselijke of ontterende behandeling of bestraffing,
 - gezien zijn resolutie van 24 maart 2009 over de strijd tegen genitale verminking van vrouwen in de EU¹,
 - gezien het verslag van de secretaris-generaal van de VN van 5 december 2011 over het uitbannen van genitale verminking van vrouwen,
 - gezien de conclusies van de Raad EPSCO van 8 maart 2010 over de uitbanning van geweld tegen vrouwen in de Europese Unie, met daarin de oproep om de strijd tegen genitale verminking op internationaal niveau aan te pakken,
 - gezien het Verdrag van de Raad van Europa van 12 april 2011 inzake de voorkoming en bestrijding van geweld tegen vrouwen en huiselijk geweld,
 - gezien de EU-richtsnoeren inzake geweld tegen vrouwen en de bestrijding van alle vormen van discriminatie van vrouwen, op 8 december 2008 door de Raad Algemene Zaken aangenomen,
 - gezien zijn resolutie van 5 april 2011 over de prioriteiten en het ontwerp van een nieuw beleidskader van de EU voor de bestrijding van geweld tegen vrouwen²,
 - gezien zijn resolutie van 18 april 2012 over het jaarverslag over de mensenrechten in de wereld en het mensenrechtenbeleid van de Europese Unie, waaronder de implicaties voor het strategische mensenrechtenbeleid van de EU³,
 - gezien artikel 110, lid 2, van zijn Reglement,
- A. overwegende dat genitale verminking van vrouwen een onherstelbaar misbruik is, waarbij de geslachtsdelen van vrouwen om niet-medische redenen worden veranderd of beschadigd, met onomkeerbare gevolgen, en waarvan nu reeds 140 miljoen vrouwen en meisjes het slachtoffer zijn en waarvan nog eens drie miljoen meisjes per jaar het slachtoffer dreigen te worden;

¹ PB C 117E van 6.5.2010, blz. 52.

² Aangenomen teksten, P7_TA(2011)0127.

³ Aangenomen teksten, P7_TA(2012)0126.

- B. overwegende dat in Europa 500.000 vrouwen leven die het slachtoffer zijn van genitale verminking en dat 180.000 meisjes gevaar lopen daarvan eveneens slachtoffer te worden; overwegende dat volgens deskundigen deze cijfers een onderschatting zijn en geen rekening houden met migranten van de tweede generatie en migranten zonder papieren;
- C. overwegende dat iedere vorm van vrouwelijke genitale verminking een schadelijke traditionele praktijk is die door geen enkele godsdienst wordt voorgeschreven, maar een daad van geweld is tegen vrouwen en meisjes die een schending van hun grondrechten inhoudt, met name het recht op persoonlijke veiligheid en integriteit, lichamelijke en geestelijke gezondheid en seksuele en reproductieve gezondheid, en bovendien bij minderjarige meisjes ook nog eens een vorm van kindermisbruik inhoudt; overwegende dat de eerbiediging van culturele tradities of initiatieriten geen rechtvaardigingsgrond kunnen vormen voor dergelijke schendingen;
- D. overwegende dat genitale verminking van vrouwen op zich een schending van mensenrechten inhoudt en geen wetenschappelijk onderbouwde voordelen voor de gezondheid oplevert, maar veeleer leidt tot ernstige en onherstelbare schade op korte en lange termijn voor de lichamelijke en geestelijke gezondheid van de vrouwen en meisjes die een dergelijke ingreep ondergaan en een ernstige aanslag vormt op hun persoon en hun integriteit, en in sommige gevallen zelfs tot de dood kan leiden; overwegende dat het gebruik van primitieve instrumenten en een gebrek aan hygiëne kunnen leiden tot bijkomende schadelijke gevolgen, zoals pijn bij seksuele betrekkingen en bij de bevalling, onherstelbare beschadiging van organen, het optreden van complicaties zoals bloedingen, shock, infecties, besmetting met het aidsvirus, tetanus, goedaardige tumoren of ernstige complicaties bij zwangerschap en bevalling;
- E. overwegende dat vrouwelijke genitale verminking een weerspiegeling is van onevenwichtige machtsverhoudingen en een vorm van geweld tegen vrouwen vormt, net als andere ernstige vormen van gendergerelateerd geweld, en overwegende dat het absoluut noodzakelijk is om de strijd tegen genitale verminking van vrouwen onderdeel te laten uitmaken van een algemene en samenhangende aanpak van gendergerelateerd geweld en geweld tegen vrouwen;
1. is ingenomen met het besluit dat de Commissie inzake de Positie van de Vrouw tijdens haar 56e vergadering op 8 maart 2012 heeft genomen, dat de kwestie genitale verminking van vrouwen tijdens de 67e zitting van de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties aan de orde gesteld moet worden;
 2. verzoekt de Algemene Vergadering van de VN tijdens haar 67e zitting een resolutie aan te nemen inzake de wereldwijde uitbanning van genitale verminking van vrouwen – in antwoord op het verzoek van de top van de Afrikaanse Unie van 2 juli 2011 – door middel van harmonisatie van door de leden te nemen maatregelen en het uitvaardigen van aanbevelingen en richtsnoeren voor de ontwikkeling en versterking van regionale en internationale juridische instrumenten en nationale wetgeving;
 3. steunt ten volle onderstaande aanbeveling van de Economische en Sociale Raad van de VN: "Staten moeten doorgaan met de ratificatie van internationale instrumenten en met de tenuitvoerlegging daarvan door middel van nationale juridische en beleidskaders. Er moet, overeenkomstig de internationale normen inzake mensenrechten, alomvattende wetgeving

worden aangenomen die alle vormen van genitale verminking van vrouwen verbiedt en de daders bestraft. Verder moet bij wet een geheel van preventie- en beschermingsmaatregelen worden vastgelegd, gericht op vrouwen en kinderen die het slachtoffer van vrouwelijke genitale verminking zijn of dit dreigen te worden. Ook moeten bij wet bepalingen worden vastgesteld inzake de doeltreffende tenuitvoerlegging van wetgeving, met inbegrip van begrotingsmiddelen, alsmede mechanismen voor de coördinatie, toetsing en evaluatie van wetshandhaving. Deze wetgeving moet tevens voorzien in doeltreffende sancties, onder meer voor gezondheidswerkers die dergelijke ingrepen uitvoeren, en voor gevallen waarin de vrouwelijke genitale verminking plaatsvindt in een land waarin er op deze praktijken geen verbod rust. De handhaving van wetgeving moet onder meer bevorderd worden door verspreiding daarvan op grote schaal en scholing van rechtshandhavingsambtenaren. De mogelijkheden voor vrouwen en meisjes om gevallen van vrouwelijke genitale verminking te melden moeten worden verbeterd";

4. verzoekt de internationale gemeenschap, de relevante VN-organisaties en het maatschappelijk middenveld door middel van het toewijzen van de nodige financiële middelen actief steun te verlenen aan doelgerichte, innovatieve programma's, en beste praktijken te verspreiden die beantwoorden aan de behoeften en prioriteiten van meisjes in kwetsbare situaties, voor wie het moeilijk is om toegang te krijgen tot diensten en programma's, zoals meisjes die het slachtoffer zijn van genitale verminking;
5. verzoekt de secretaris-generaal van de VN ervoor te zorgen dat alle relevante organisaties en organen van de VN, met name het Kinderfonds van de VN, het Bevolkingsfonds van de VN, de Wereldgezondheidsorganisatie, de Organisatie van de Verenigde Naties voor onderwijs, wetenschap en cultuur (UNESCO), de VN-entiteit voor gendergelijkheid en zelfbeschikking van vrouwen, het Ontwikkelingsfonds van de VN voor vrouwen, het Ontwikkelingsprogramma van de VN en het Bureau van de Hoge Commissaris voor de mensenrechten van de VN, waar nodig en overeenkomstig nationale prioriteiten, individueel en collectief, de bescherming en bevordering van het recht van meisjes om niet het slachtoffer te worden van genitale verminking in hun landenprogramma's integreren, teneinde hun inspanningen op dit gebied nog verder op te voeren;
6. benadrukt dat bewustmaking, het mobiliseren van gemeenschappen, onderwijs en opleiding noodzakelijk zijn om ervoor te zorgen dat alle belangrijke actoren, overheidsambtenaren (met inbegrip van rechtshandhavings- en rechterlijke ambtenaren), gezondheidswerkers, religieuze en gemeenschapsleiders, leraren, werkgevers, mensen die voor de media werken en mensen die direct met meisjes werken, alsook ouders, families en gemeenschappen, zich inzetten voor het uitbannen van opvattingen en schadelijke praktijken met nadelige gevolgen voor meisjes;
7. benadrukt dat steun moet worden verleend aan vertegenwoordigers van het maatschappelijk middenveld, met name vrouwenorganisaties, die zich binnen hun gemeenschappen inzetten om een einde te maken aan geweld tegen vrouwen, waaronder genitale verminking van vrouwen;
8. dringt er bij de Commissie op aan om er via het genderactieplan 2010 voor te zorgen dat gendergerelateerd geweld en zelfbeschikking van vrouwen in het ontwikkelingsbeleid en

alle ontwikkelingsprogramma's van de EU centraal worden gesteld; benadrukt dat het belangrijk is daarbij nationale, regionale en lokale autoriteiten en het maatschappelijk middenveld van partnerlanden te betrekken;

9. dringt er bij de Commissie op aan in het kader van een alomvattende strategie voor de bestrijding van geweld bijzondere aandacht te besteden aan genitale verminking van vrouwen en zich in te zetten voor gemeenschappelijke actie tegen genitale verminking van vrouwen; dringt er bij de lidstaten op aan krachtdadig op te treden tegen deze illegale praktijk; verzoekt de Commissie de uitbanning van geweld tegen vrouwen en meisjes tot prioriteit te verheffen en doelgerichte en innovatieve programma's in zowel de EU als derde landen te steunen door middel van het toewijzen van de benodigde financiële middelen;
10. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Raad, de Commissie, de secretaris-generaal van de VN en de regeringen en parlementen van de lidstaten.